

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa, ochrony praw nabytych i zasady równości.

- Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem w zakresie, w jakim poprzez automatyczną transpozycję decyzji 150/2022, a w konsekwencji ponowne obliczenie emerytury skarżącego zgodnie z nową metodą, z mocą wsteczną i trwałym skutkiem, która ma bezpośredni wpływ na prawo do emerytury, Parlament Europejski naruszył zasadę pewności prawa, która stoi na przeszkodzie wszelkiemu naruszeniu praw nabytych, zgodnie zresztą z ratio legis art. 28 Statutu posła i art. 75 decyzji PWS, jak również zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, która nie pozwala na zmniejszanie lub przekształcanie emerytur. Ponadto nowe obliczenie – jako że dotyczy wyłącznie byłych włoskich posłów do Parlamentu Europejskiego, będących jedynymi adresatami środka powodującego ponowne obliczenie z mocą wsteczną, zgodnie z metodą składkową, nabytych emerytur, podczas gdy metoda składkowa nie została jeszcze wprowadzona we Włoszech – jest w oczywisty sposób sprzeczne z zasadą równości, ponieważ prowadzi do niezgodnej z prawem dyskryminacji w stosunku do byłych posłów do Parlamentu Europejskiego innych państw członkowskich oraz posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych po 2009 r. i ogólnie do wszystkich innych obywateli, którzy nie doznają żadnego ograniczenia tego rodzaju.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 17 karty i art. 1 pierwszego protokołu dodatkowego do EKPC. Nieproporcjonalność narzuconego poświadczenia.

- Skarżący uważa, że zaskarżona decyzja, która poprzez ponowne obliczenia obniżyła kwotę emerytury przysługującej mu na podstawie mandatu posła do Parlamentu Europejskiego, bezpośrednio narusza jego prawo własności. Uważa on ponadto, że ingerencja ta została narzucona bez rzeczywistego uzasadnienia i wiąże się z nieproporcjonalnym i nieracjonalnym poświadczeniem.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 21 i 25 karty, art. 10 TFUE i art. 15 Europejskiego filaru praw socjalnych.

- Skarżący uważa, że poprzez zaskarżoną decyzję Parlament Europejski, poprzez dokonanie transpozycji środka dotyczącego ponownego obliczenia emerytur, który ze względu na sposób, w jaki został skonstruowany, dotyczy głównie osób starszych, naruszył również artykuły 21 i 25 karty, art. 10 TFUE, art. 15 Europejskiego filaru praw socjalnych i dyrektywę 2000/78/WE⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, C 202, s. 389.

⁽²⁾ Decyzja Prezydium w składzie powiększonym z dnia 4 listopada 1981 r.; decyzja prezydium z dnia 24 i 25 maja 1982 r., zmieniona w dniach 13 września 1995 r. i 6 czerwca 2005 r.

⁽³⁾ Decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. ustanawiająca przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. 2009, C 159, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2022 r. – Azalee Cosmetics/EUIPO – L'Oréal (UK)
(LA CRÈME LIBRE)

(Sprawa T-765/22)

(2023/C 45/29)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Azalee Cosmetics (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat I. Tribouillet)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: L'Oréal (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „LA CREME LIBRE” – zgłoszenie nr 18 252 904

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 października 2022 r. w sprawie R 229/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania oraz zasądzenie zwrotu stronie skarżącej wszystkich kosztów poniesionych w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu i postępowaniem odwoławczym, w tym kosztów odwołania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2022 r. – Canel Ferreiro/Rada**(Sprawa T-766/22)**

(2023/C 45/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maria Canel Ferreiro (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Maes)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi
- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Rady Unii Europejskiej z dnia 25 listopada 2021 r. o nałożeniu na skarżącą kary dyscyplinarnej w postaci nagany;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Rady Unii Europejskiej z dnia 1 września 2022 r. o oddaleniu zażalenia nr 2022_009, które skarżąca wniosła na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności dochodzenia administracyjnego EN-2101 oraz sprawozdania z dochodzenia z dnia 28 maja 2021 r. sporządzonego przez wydział Doradców prawnych Działu Administracji Dyrekcji Generalnej ds. Rozwoju Organizacyjnego i Usług – Dyrekcji ds. Zasobów Ludzkich Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej dotyczącego skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania.